

РЕШЕНИЕ

№ 6625

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **6965** по описа за **2021** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. последно от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от кмета на Столична община, представляван от юрк Ц., срещу Решение № 20137047 от 11.06.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 134-ти състав, постановено по НАХД № 14665/2020 г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 289003/25.11.2016 г., издадено от зам.-кмета на Столична община, с което за нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредбата, на С. О. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното съдебно решение, като постановено при съществени процесуални нарушения. Посочва, че съдът правилно е възприел фактическата обстановка по делото, като правилно е кредитирал показанията на свидетеля-актосъставител. Неправилно обаче съдът е възприел, че е налице нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на обжалваното НП. Счита, че ЗавтП няма отношение към процесното НП и състава на санкцията, тъй като в СО превоза на пътници се осъществява не само чрез

моторни превозни средства, но и чрез релсови и др. Моли за отмяна на решението на СРС и за потвърждаване на НП.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призван, се представлява от юк В., която моли за отмяна на решението и потвърждаване на НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – С. О. Д., редовно призван, не се явява. В писмена молба от 06.10.2021 г., както и в представени писмени отговори на жалбата, оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С. -град, IX-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За да състави АУАН № 0289003/21.11.2016 г., контролър по редовността на пътниците в [фирма] установил, че на 10.11.2016 г., около 13:00 часа, С. О. Д. от [населено място], пътува с трамвайна мотриса с инв. № 4129 по линия № 20 без редовен превозен документ по смисъла на чл.9 и чл.10, вр. чл. 11 и чл. 12 Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на СО. След като му било предложено да закупи карта за нередовен пътник от контролора, същият отказал. Нарушението е установено след спирка гара П., с посока на движение театър С. от контролорите по редовността на пътниците към [фирма], които извършвали проверка на пътуващите в трамвайната мотриса.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка, зам. -кмета на СО, съставил НП № 289003/25.11.2016 г. В НП е описана и възприета, изложената в АУАН фактическа обстановка, а именно, че С. О. Д. е извършил констатираното в АУАН нарушение, с което е нарушил разпоредбите на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 НРУПОГТТСО, поради което на Д. е наложена глоба в размер на 200 лв.

Не са представени доказателства за връчване на НП на наказаното лице.

По делото е приложена заповед № РД-09-97/11.11.2016 г., с която изпълненият директор на [фирма] е упълномощил контролори по редовността на пътниците от [фирма] да осъществяват контрола по редовността на пътниците в обществения транспорт и да съставят актове за установяване на административни нарушения. Сред упълномощените лица е актосъставителя С. К. С., под № 238.

Представена е и заповед № СО-А16-РД09-1060/04.08.2016 г. на кмета на СО, с която е възложено на зам. -кмета на СО Е. К. да изпълнява функциите на административнонаказващ орган по преписки, образувани въз основа на съставени АУАН по Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на СО като издава НП.

За изясняване на фактическата обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителя.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 20137047/11.06.2021 г. по НАХД № 14665/2020 г., с което е отменено НП № 289003/25.11.2016 г., издадено от зам.-кмета на Столична община, с което на С. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от

НРУПОГТТСО, а именно, че е пътувал в автобус на градския транспорт без редовен превозен документ.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 20137047 от 11.06.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 134-ти състав, постановено по НАХД № 14665/2020 г., с което е отменено НП № 289003/25.11.2016 г., с което на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от НРУПОГТТСО, на С. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО, поради изтекла абсолютна погасителна давност.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от С. О. Д. допустима жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществени процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Настоящият съдебен състав намира оспореното решение за правилно и законосъобразно, тъй като както към датата на постановяване на решението на СРС, така и към датата на подаване на касационната жалба, и към настоящия момент, е изтекла абсолютната погасителна давност за ангажиране на административно наказателна отговорност.

Съгласно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. Цитираната разпоредба намира приложение и в производството по ЗАНН на основание чл. 11 от ЗАНН и с оглед т. 2 на Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС. Съгласно цитираното Тълкувателно постановление разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК следва да се прилага във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК или в случая абсолютната погасителна давност е 4 години и половина, считано от датата на довършване на деянието /чл. 80, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН/. Препращането по чл. 11 ЗАНН е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност – и за тези по глава II НК, така и за тези по глава IX, в т. ч. за давността по чл. 79, ал. 1, т. 2 НК. С изтичането ѝ по закон се

изключва и административнонаказателното преследване, и отговорността по чл. 6 ЗАНН, тъй като извън него същата не може да се осъществява. Тоест давността като обстоятелство, което погасява преследването на деца и така юридически препятства административното му наказване, попада в обхвата на препращането по чл. 11 ЗАНН. Изтичането на абсолютния давностен срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 във вр. с чл. 81, ал. 3 НК, във вр. с чл. 11 ЗАНН е заличило процесното деяние като основание за налагане на имуществената санкция за извършено нарушение по чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО, поради което тази инстанция не е овластена да проверява дали е извършено или не от обективна страна. В конкретния случай нарушението е довършено на 21.11.2016 г., а давностния срок е изтекъл на 21.05.2021 г. Към датата на издаване на НП давностния срок не е бил изтекъл, но към датата на постановяване на решението от СРС да, както и към датата на постановяване на настоящето решение също, а съдът е длъжен да съобрази този факт към датата на постановяване на своя акт.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че Решение № 20137047 от 11.06.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 134-ти състав, постановено по НАХД № 14665/2020 г. е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено, а касационната жалба оставена без уважение.

По разноските.

Процесуалният представител на ответника е направил искане за присъждане на разноски пред АССГ, в размер на 400 /четиристотин/ лева, за адвокатско възнаграждение, съобразно представения списък по чл. 80 ГПК. Предвид изхода на делото и предвид разпоредбата на чл. 63, ал. 5 ЗАНН /нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г. /, такива се дължат. Същите са своевременно поискани, представен е списък на разноските по чл. 80 ГПК, както и доказателства, че са заплатени.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20137047 от 11.06.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 134-ти състав, постановено по НАХД № 14665/2020 г.

ОСЪЖДА Столична община ДА ЗАПЛАТИ на С. О. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата от 400 /четиристотин/ лева, направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.